IZRAKSTS

Lieta Nr.A420510810

A42-01678-11/37

SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā

Liepājā, 2011.gada 23.februārī.

Administratīvā rajona tiesa

šādā sastāvā: tiesnese S.Sērdiene

piedaloties pieteicējam *N.V., N.V.* pilnvarotajam pārstāvim *A.D.*,

atbildētājas – Kuldīgas novada pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes – Kuldīgas novada domes pilnvarotajai pārstāvei *V.P.*,

trešajām personām *S.M., J.M.* un *U.F.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *N.V.* pieteikuma par Kuldīgas novada domes 2009.gada 26.novembra lēmuma „Par SIA „Kuldīgas komunālie pakalpojumi" lēmumiem Nr.04-11/99; 04-11/100; un 04-11/101" atcelšanu un labvēlīga administratīvā akta izdošanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 2.oktobrī *N.V.* ar iesniegumu vērsās SIA „Kuldīgas komunālie pakalpojumi", kurā lūdza anulēt ziņas par deklarēto dzīvesvietu *S.M., U.F.* un *U.F.* nepilngadīgajai meitai *B.F., J.M.* un *J.M.* nepilngadīgajam dēlam *R.M.*

2009.gada 13.oktobrī SIA „Kuldīgas komunālie pakalpojumi" pieņēma lēmumus Nr.04-11/99, Nr.04-11/100 un Nr.04-11/101, ar kuriem, *attiecīgi,* nolēma atteikt anulēt ziņas par deklarēto dzīvesvietu *S.M., U.F.* un *B.F., J.M.* un *R.M.*

Nepiekrītot minētajiem lēmumiem, *N.V.* tos apstrīdēja Kuldīgas novada domē.

Ar Kuldīgas novada domes 2009.gada 26.novembra lēmumu „Par SIA „Kuldīgas komunālie pakalpojumi" lēmumiem Nr.04-11/99; 04-11/100; un 04-11/101" nolemts atstāt spēkā apstrīdētos lēmumus.

[2] Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā 2009.gada 29.decembrī saņemts *N.V.* (turpmāk arī – pieteicējs) pieteikums, kurā lūgts atcelt:

[2.1] SIA „Kuldīgas komunālie pakalpojumi" 2009.gada 13.oktobra lēmumus Nr.04-11/99, Nr. 04-11/100; Nr. 04-11/101 un Kuldīgas pilsētas domes 2009.gada 26.novembra lēmumu kā nepamatotus un nodrošināt pieteicēja iesniegumā norādīto personu deklarēto dzīvesvietu */adrese/*, anulēšanu.

Pieteicējs pieteikumā norāda, ka pilnībā nepiekrīt domes atteikumā norādītajam pamatojumam.

Pieteicējs paskaidro, ka viņš ir vienīgais nekustamā īpašuma */adrese/* īpašnieks (īpašumtiesības nostiprinātas zemesgrāmatā), savukārt *S.M., U.F.* un *B.F., J.M.* un *R.M.* (turpmāk arī – trešās personas) nav tiesiska pamata ne atrasties, ne deklarēt savu dzīvesvietu pieteicēja nekustamajā īpašumā, jo šo personu rīcībā nav ne īpašumu apliecinoša dokumenta, ne īres līguma. Ņemot vērā Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 3.panta otrajā daļā noteikto, iestādei ir pienākums izvērtēt pamatu dzīvesvietas deklarēšanai. Pamats dzīvesvietas deklarēšanai ir saistīts ar pamatu dzīvot šajā īpašumā. Saskaņā ar Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 12.panta pirmās daļas 2.punktu šīm personām nav tiesiska pamata deklarēt dzīvesvietu */adrese/*.

Vienlaikus pieteicējs norāda, ka centies sakārtot tiesiskās attiecības un piedāvājis trešajām personām noslēgt īres līgumus, tomēr piedāvājums noraidīts.

[3] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2010.gada 5.janvāra lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta par Kuldīgas novada domes 2009.gada 26.novembra lēmuma „Par SIA „Kuldīgas komunālie pakalpojumi" lēmumiem Nr.04-11/99; 04-11/100; un 04-11/101" atcelšanu un labvēlīga administratīvā akta izdošanu.

Lietā kā trešās personas pieaicinātas *S.M., J.M., R.M., U.F.* un *B.F.*

[4] Dome tiesā iesniegusi rakstveida paskaidrojumu, tajā norādot, ka pieteikumā ietverto prasījumu neatzīst, balstoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem un apsvērumiem.

Trešā persona *S.M.* tiesā iesniegusi rakstveida paskaidrojumu, tajā norādot, ka ir deklarējusies */adrese/* kopš 1999.gada 9.septembra, kad pierakstījusies šajā adresē, kur dzīvojuši un dzīvo viņas vecāki. Pie *S.M.* pierakstījušies dēli *J.M.* un *U.F.* ar saviem bērniem *R.M.* un *B.F. S.M.* uzskata, ka minētās personas īpašumā deklarētas likumīgi, ar mājas īpašnieces un viņas mātes *A.J.* atļauju. Tādējādi apstrīdētais lēmums uzskatams

par likumīgu, tajā motivēti norādīti iemesli un veiktas atsauces uz likuma normām, kas nedod tiesības izdeklarēt viņu no dzīvesvietas. Rakstisku īres līgumu ar māti nebija noslēgusi, tomēr mutiski vienojušās, ka *S.M.* maksā par komunālajiem maksājumiem, izdevumiem par māju. *N.V.* nav piedāvājis rakstiski noslēgt īres līgumu. *N.V.* pieņem no *S.M.* maksājumus par patērēto elektroenerģiju, viņa arī maksā sadzīves atkritumu izdevumus. *N.V.* īpašumā nedzīvo un tā uzturēšanā faktiski nepiedalās, turpretī *S.M.* rūpējas par īpašumu, uztur to sausu, siltu, tīru, uzmana, lai to nebojā un neapzog.

Trešā persona *J.M.* rakstveida paskaidrojumā tiesai norādījis, ka bijis pierakstīts */adrese/* no 2000.gada, jo tur dzīvojis, mācījies, pēc skolas beigšanas sācis strādāt, tad aizbraucis strādāt uz ārzemēm. Tagad ir atgriezies mājās, kurās vairs nav iespējams dzīvot. Ar *J.M.* personīgi no īpašnieka *N.V.* puses neviens pārrunas nav veicis. Apstākļu spiests, *J.M.* sameklējis sev citu dzīvesvietu un izdeklarējies no adreses */adrese/*, un deklarējies citā dzīves vietā.

Paskaidrojumā *J.M.*, citstarp, norādījis: „Es, *J.M.* un sava dēla *R.M.* vārdā piekrītu lietu skatīt rakstveida procesā".

Paskaidrojumam pievienotas dzīvesvietas deklarēšanas izziņas *R.M.* un *J.M.*.

Trešā persona *U.F.* tiesā iesniedzis iesniegumu, kurā lūdzis izskatīt lietu bez viņa klātbūtnes sakarā ar to, ka 2010.gadā ir mainījis dzīvesvietu no */adrese/*, uz */adrese/*, līdz ar to gan *U.F.*, gan *U.F.* nepilngadīgā meita *B.F.* deklarējušies minētajā adresē.

Paskaidrojumam pievienotas dzīvesvietas deklarēšanas izziņas *U.F.* un *B.F.*

[5] Tiesas sēdē:

[5.1] pieteicēja pārstāvis atteicās no pieteikumā ietvertā prasījuma par iestādes lēmumā noteikto atteikšanos anulēt ziņas par *U.F.*, *B.F.*, *J.M.* un *R.M.* deklarētajām dzīves vietām *(skat lietas 123.lapa)*, norādot, ka šīs personas ir labprātīgi anulējušas ziņas par savu deklarēto dzīves vietu */adrese/*. Līdz ar to šīm personām nav procesuāla un tiesiska pamata šajā lietā būt kā trešajām personām.

Pārējā daļā pieteicēja pārstāvis prasījumu uzturēja.

Sniedzot paskaidrojumu, balstījās uz pieteikumā norādīto. Papildus paskaidroja, ka uzskata, ka iestādei jau administratīvajā procesā, nevis civilprocesā bija visi nepieciešamie pamatojumi, lai lemtu par to, vai ir vai nav tiesiskais pamats *S.M.* apmesties uz dzīvi noteiktā dzīvesvietā un deklarēt par to ziņas iedzīvotāju reģistrā. Administratīvās apgabaltiesas 2009.gada 17.februāra spriedumā, uz kuru atsaukusies iestāde Lēmumā un paskaidrojumā ir izklāstīts gadījums par īres lietošanas tiesību

strīdu, līdz ar to iestāde uz to atsaukusies nepamatoti. Izskatāmajā lietā ar *S.M.* nepastāv strīds pat to, vai ir civiltiesisks strīds par lietošanas tiesībām. Tāds strīds nevar būt tamdēļ vien, ka rakstveida īres līgums nedz ar bijušo īpašnieci *A.J.*, nedz arī ar tagadējo īpašnieku *N.V.* nav noslēgts. Ja dome pamato savu viedokli par strīdu par iespējamām īres līguma attiecībām, tad tādas līgumattiecības nekad nav pastāvējušas. Vēsturiski ir svarīgi paskatīties, uz kāda pamata *S.M.* ir deklarējusi savu dzīvesvietu īpašumā */adrese/*. *A.J.* līdz 2009.gada 19.maijam bija īpašuma */adrese/* īpašniece. 1999.gada 9.septembrī *S.M.* deklarējusi šo kā savu dzīvesvietu. Tad šis vēsturiskais pamats, likumiskais pamats toreiz, kad tika deklarēta šī dzīvesvieta, bija radniecības pamats, jo *S.M.* ir *A.J.* meita. Respektīvi, dzīvesvieta deklarēta uz radniecības pamata. Tad, kad notika īpašnieka maiņa no viena īpašnieka uz otru īpašnieku, kurš nav radinieks „Dzīvesvietas deklarēšanas likuma" izpratnē, zūd tiesiskai pamats personai saglabāt ziņas par savu deklarēto dzīvesvietu. Īpašnieks vairāk nav deklarētās personas māte, bet pilnīgi cits īpašnieks. Ar īpašuma tiesību pāreju zūd sākotnēji vēsturiski izveidojies likumiskais pamats deklarēto ziņu ierakstīšanai. Administratīvajā procesā bija pietiekošo pierādījumi, un tie tika arī iesniegti administratīvā akta izdevējam, lai lemtu par to vai joprojām ir likumiskais pamats saglabāt ziņas par deklarēto dzīvesvietu *S.M.* Tādēļ domē tika iesniegta zemesgrāmatu apliecības kopija, kurā redzams, ka notikusi īpašuma pāreja. Dome pareizi rīkojās, ka administratīvajā procesā pieaicināja *S.M.* sniegt paskaidrojumus. Viņa arī paskaidroja, ka īres līguma attiecības nekad nav bijušas nodibinātas. Tas, ka *S.M.* maksāja komunālos maksājumus, tas neliecināja par to, ka būtu nodibinātas īres līguma attiecības faktiski, jo zem jēdziena „īre" paredzēta noteikta maksa par telpu lietošanu. Tas, ka *S.M.* ir maksājusi komunālos maksājumus, nenozīmē, ka viņa būtu uzskatāma par īrnieci. Ja viņa saņem kādus pakalpojumus, tad arī pati par šiem pakalpojumiem arī norēķinās. Nekad nav bijis tāds tiesiskais pamats kā īres līgumattiecības. *S.M.* savos rakstveida paskaidrojumos norādījusi, ka viņai nekad nav piedāvāts noslēgt rakstveida dzīvojamās telpas īres līgumu. *A.J.* nekad tādu nav piedāvājusi, jo tā ir viņas meita un savai meitai viņa ļaus dzīvot savā īpašumā, nenoslēdzot īres līgumu, prasot par to maksu. *N.V.* viņai to bija piedāvājis 2011.gada 21.janvārī *S.M.* *N.V.* nosūtīja tieši un uzsvērti rakstveida piedāvājumu noslēgt dzīvojamās telpas īres līgumu. Pielikumā arī dzīvojamās telpas īres līguma projektu, kurā izklāstīti īres līguma nosacījumi. Termiņš tika noteiks - 10 dienu laikā sniegt atbildi. 10 dienas ir pagājušas, atbilde nav saņemta. Nav salīdzināms ar to, kā vēsturiski *S.M.* ir deklarējusi savu dzīvesvietu. Tam nav nozīmes salīdzinājumā, ka viņai tagad tiek piedāvāts vienīgais tiesiskais pamats turēt ziņas par deklarēto dzīvesvietu */adrese/*.

Tā kā *S.M.* nav radiniece „Dzīvesvietas deklarēšanas likuma" izpratnē, vienīgais tiesiskais pamats ir īres līguma noslēgšana. Iestādei bija visi nepieciešamie pierādījumi, lai konstatētu, ka nav šī tiesiskā pamata saglabāt ziņas par deklarēto dzīvesvietu, norādot savā lēmumā to, ka pat tad, ja pats deklarēšanās fakts bijis vēsturiski tiesisks, tagad tas ir zudis. Nav nepieciešams šo lietu skatīt par tiesisko pamatojumu civilprocesā, jo to var skatīt administratīvajā procesā un konstatēt, ka strīds par īres līguma attiecībām nekad nav bijis.

Uz tiesas jautājumu atbildēja, ka pieteicējs nav vērsies vispārējās jurisdikcijas tiesā ar civilprasību īpašuma lietošanas vai īres attiecību sakarā. Kad pēc termiņa beigām, kas ir norādīts piedāvājumā par īres līguma noslēgšanu, pieteicējs no trešās personas *S.M.* nesaņēma nekādu atbildi, pieticējs nevērsās iestādē ar lūgumu ierosināt procesu no jauna vai arī ierosināt citu procesu, jo 10 dienu termiņš ir pagājis tikko, tas ir 31.janvārī.

Pieteicējs pārstāvis lūdza nopratināt kā liecinieci *A.J.*

[5.2] Atbildētāja pārstāve prasījumu neatzina, pamatojoties uz lēmumā un rakstveida paskaidrojumā norādīto. Papildus paskaidroja, ka ne jau Administratīvās apgabaltiesas 2009.gada 17.februāra spriedums ir pamatā iestādes atsaucei uz judikatūru, bet šajā tiesas spriedumā ir atsauce uz citu Augstākās Tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta spriedumu lietā SKA-311/2006, kur Senāts ir atzinis, ka iestādei nav pienākuma vērtēt to, vai ir šis tiesiskais pamats zudis vai nav. To ka *S.M.* ir pierakstīta savā laikā, atbilstoši likumam kā ģimene loceklis, iestāde uzskata par deklarēšanos saskaņā ar "Dzīvesvietas deklarēšanas likumu". Nav strīda par to, ka trešā persona *S.M.* tiesiski ir deklarējusi savu dzīvesvietu. Ir strīds par to, vai šīs lietošanas tiesības vēl pastāv. Senāta spriedumā tiek pateikts, ka strīds par lietošanas tiesībām ir risināms civilprocesuālā kārtībā. Arī pieteicējs ir sapratis, ka tas vien, ka tiks anulēta deklarētā dzīvesvieta, nekādas tiesiskas sekas neradīs. Lietošanas tiesības tas nekādā veidā neizbeidz. Dzīvesvietas deklarēšanas fakts pats par sevi nerada civiltiesiskas saistības. Vienīgai mērķis, kāpēc pastāv šāda dzīvesvietas deklarēšanas reģistrācija noteikts "Dzīvesvietas deklarēšanas likuma" 1.pantā - panākt, lai ikviena persona būtu sasniedzama tiesiskajās attiecībās ar valsti un pašvaldību. Iestāde pārbaudīja faktu, vai ir persona sasniedzama tiesiskajās attiecībās un noskaidroja, ka tiešām ir sasniedzama. Pēc paskaidrojumiem arī izrietēja, ka tā ir *S.M.* vienīgā dzīvesvieta un vienīgā vieta, kur viņa ir sasniedzama tiesiskajās attiecībās ar valsti, nebija nekāda pamata apšaubīt, ka tā tiešām ir tā dzīvesvieta, kur *S.M.* atrodas. Ja būtu iesniegts dokuments, iesniegts tiesas spriedums par to, ka lietošanas tiesības uz attiecīgo dzīvojamo platību ir izbeigtas.

Iestāde nevar pildīt tiesas funkcijas un nevar noteikt, vai *S.M.* ir lietošanas tiesības beigušās vai nav. Viņa ir iepriekšējās īpašnieces radiniece, kura arī turpina tur dzīvot.

Attiecībā uz prasījumu par labvēlīga akta izdošanu atbildētāja pārstāve paskaidroja, ka iestādes rīcībā nav nekādas informācijas, ka šobrīd lietā būtu kaut kas mainījies. *S.M.* turpina lietot šīs telpas, tā ir vienīgā viņas dzīvesvieta, viņa saņem visus paziņojumus, kas viņai adresēti. Nav pamata dzīvesvietas deklarācijas anulēšanai. Tad, kad būs iesniegti pierādījumi, ka ir zudis lietošanas pamats, tad varēs jautājumu skatīt otrreiz.

[5.3] Trešā persona *S.M.* paskaidroja, ka dzīvo deklarētajā adresē kopš 1999.gada. Pārdevusi Siguldā savu dzīvokli. Ieradusies, atsaucoties uz mātes lūgumu. Mātei bijis jāpalīdz, tādēļ uz Kuldīgu atnākusi. Paskaidroja: „Tā es visus gadus tur dzīvoju. Es pati maksāju par pakalpojumiem. Par elektrību maksāju pusi uz pusi. Mēs dzīvojam visi vienā mājā. Tāpat, man ir savi lopi. Visi vienā kūtī. Visi pie viena galda. Tā mēs dzīvojām. Kad tēvs bija slims, es tēvu vedu pie ārsta. Es biju pirmā, kas viņu aizveda. Man ir pierādījumi. Tai mājā es dzīvoju vēl šobrīd. Arī tam man ir pierādījumi. Es tur esmu. Arī šonakt mājās es nebiju, es nāku no naktsmaiņas. Es tur atrodos tajā mājā. Man nav cita dzīvesvieta nekad bijusi, es tur esmu un būšu".

Attiecībā uz rakstveida piedāvājumu slēgt īres līgumu paskaidroja: "Es nesaku, ka es viņu neparakstīšu. Es to saņēmu 24.janvārī. No tās dienas es skaitu 10 dienas. Man arī ir jāpakonsultējas, es šiem līguma noteikumiem nepiekrītu".

Atbildot uz jautājumiem *S.M.* paskaidroja, ka tad, kad pārcēlās uz Kuldīgu, nebija runas, ka viņa meklēs dzīvesvietu kaut kur citur. *S.M.* ieradusies septembrī. Mamma teica, ka vajadzētu nopirkt govi. *S.M.* nopirkusi govi septembra beigās, nopirkusi zemi turpat blakus. Nebija tādas runas, ka *S.M.* būs no mājām jāiet projām. Doma bija, ka *S.M.* tur varēs dzīvot. Mamma nāca uz domi līdzi, jo bez mammas ziņas nepierakstīja.

[5.4] *J.M.* kā trešā persona un kā *R.M.* likumiskais pārstāvis paskaidroja, ka viņa tiesības spriedums, lai arī kāds tas būs, nekādā mērā neierobežos.

[5.5] *U.F.* kā trešā persona un kā *B.F.* likumiskais pārstāvis uzskatīja, ka nav nepieciešams viņu iesaistīt lietā.

[6] Tiesas sēdē liecību sniedza lieciniece *A.J.*

A.J. liecināja: „Es vēlos sniegt liecības. *N.V.* man ir mazdēls. Pārstāvi es pazīstu, tas ir advokāts. Tuvāk viņu nepazīstu. Radniecības nav. Man ir personīgā māja. Man ir savas kārtošanas domē. Domes pārstāvi es nepazīstu un pretenziju pret pārstāvi man nav. Uz

tiesu liecināt es atbraucu, jo pati gribēju. Es esmu informē par ko tiek izskatīta lieta. *S.M.* ir mana meita. Viņa atnāca no Siguldas. Pārdeva tur dzīvokli un atnāca pie manis. Es pieņēmu uz pagaidu. Kad viņa dabūs dzīvokli, tad ies projām. Bija jāpierakstās, lai viņa dabūtu darbu. Tad es viņus pierakstīju. Viņa nevarēja dabūt darbu, kamēr nebija nekur pierakstīta. (..) kad dēls nopirka dzīvokli, viņa aizgāja tur dzīvot. Mantas atstāja manās mājās. Tās nevāca ārā. Pati tur nedzīvoja. Tagad man nāk tādi gadi, kad es vairs nevaru. Man ir jāskatās, kā es varu kādu dabūt, kas mani apgādā. Es paņēmu sev apgādnieku *N.V.* Viņa man ārā neiet. Viņa ir piedeklarēta. Pārējie izdeklarējās, viņa nedeklarējas ārā. Viņa pateica, ja tiesas ceļā viņu izdeklarēs, tad viņa ies, ātrāk viņa neies. Dzīvokli laiž postā. Tas nav kurināts. Nedēļām viņas nav mājās. Māja visa ir aizslēgta, kur viņa dzīvo. Es iekšā netieku. Krāsnis nevar iekurināt. Māja iet postā. Pa nedēļu dienu pārnāk, tad pazūd atkal. Dzīvoklīši mums ir atsevišķi. Viņas dēls nopirka dzīvokli Kuldīgā un viņa aizgāja dzīvot tur. Tas bija 2004.gadā laikam. Es nemāku pateikt. Viņa tur nodzīvoja apmēram gadu. Tagad es nezinu, kur viņa ir. Viņa saka, ka, it kā, pie dēla apmetusies, bet kur viņa ir, es nezinu. Es viņai pakaļ nekur nestaigāju. Kad *S.M.* nāca uz Kuldīgu, mums saruna nebija nekāda. Viņa tur bija parādos iedzīvojusies, bija jāatstāj, tādēļ nāca šurp. Vecākiem bērni vienmēr ir žēl, es palīdzēju. Lai nāk. Tā mums tagad līdz šodienai ir. Es viņu pieņēmu uz pagaidu. Viņa teica, ka paši pirks dzīvokli. Es piekritu, ka viņi pirks dzīvokli. Viņa nevarēja darbu dabūt. Viņai vajadzēja pierakstu, lai dabūtu darbu.

Mums šobrīd ar meitu nav nekādas attiecības. Tāpēc, ka māju norakstīju mazdēlam. Man bija jāskatās, kas mani vecumdienās var savākt, kas mani var apkopt. Īpašums ir mans. Es to varu novēlēt, kam es gribu. Šo paskaidrojumu (lietas 21. lapa), ko saņēmusi tiesa, es rakstīju pati. Es apliecinu, ka tas, kas tur ir rakstīts, tas ir pareizi".

Atbildot uz jautājumiem lieciniece *A.J.* liecināja: „Mums jau nekāds līgums noslēgts nebija. (..). Mums bija vienošanās, ka pagaidām viņa dzīvos, kamēr iegādāsies savu dzīvokli. (..). Rakstveida īres līgums nebija. Tādu līgumu *S.M.* man neprasīja noslēgt. Mums nekādas runas par līgumiem nebija. Kā es savam bērnam prasīšu līgumu? (..). Es varu pateikt skaidri un gaiši. Viņa nedēļā 1–2 reizes atnāk. Kā tad es varu saņemt viņas vēstules, ja viņa tur nav mājās. Ja vēstule ir ienākusi pastkastītē, tad tā tur arī ir. Es viņas neņemu ārā. Man tās nevajag. (..). Nu tad man jāņem un jāskaita, cik naktis viņa ir mājās un cik naktis nav. Tas ir retums, kad pa nakti viņa ir mājās. Pagājušo nedēļu, 3 dienas mājās, pārējās visas nav. Kur viņa ir, es nezinu. Dzīvoklis iet postā, neapkurināts. (..). Kad es redzu, tad es atslēdzu durvis. Ja nav, es durvis aizslēdzu un es zinu, ka tu mājās neesi. 3-4 dienas nav mājās. Māja stāv auksta. Nevar māju laist

postā". Uz jautājumu, kādā gadā *S.M.* ieradusies „šeit dzīvot", liecināja: „Varbūt 1999. Nu jau iet vienpadsmitais gads. (..). Viņa dzīvo Kuldīgā jau 11 gadus".

Motīvu daļa

[7] Tiesa, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus kopsakarā ar procesa dalībnieku tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem, secina, ka pieteikuma apmierināšanai nav pamata.

[8] Tiesa lietā konstatē šādus lietā būtiskus apstākļus:

[8.1] Īpašumtiesības uz nekustamo īpašumu */adrese/* ar kadastra numuru 2009.gada 21.maijā nostiprinātas *N.V.*

No zemesgrāmatu apliecības redzams, ka iepriekšējai īpašniecei *A.J.* īpašuma tiesības uz īpašumu izbeigušās, pamatojoties uz 2009.gada 19.maija uztura līgumu. *(lietas 19.lapa).*

[8.2] 2009.gada 2.oktobrī pieteicējs ar iesniegumu vērsās SIA „Kuldīgas komunālie pakalpojumi", kurā lūdza anulēt ziņas par deklarēto dzīvesvietu *S.M., U.F.* un viņa nepilngadīgajai meitai *B.F.,* kā arī *J.M.* un viņa nepilngadīgajam dēlam *R.M.,* jo minētās personas deklarējušas dzīvesvietu pieteicēja īpašumā */adrese/* bez tiesiska pamata *(lietas 82. – 83.lapa).*

[8.3] 2009.gada 13.oktobrī SIA „Kuldīgas komunālie pakalpojumi" pieņēma lēmumu Nr.04-11/99, ar kuru nolēma atteikt anulēt ziņas par deklarēto dzīvesvietu *S.M. (lietas 72. – 74.lapa).*

[8.4] 2009.gada 13.oktobrī SIA „Kuldīgas komunālie pakalpojumi" pieņēma lēmumu Nr.04-11/100, ar kuru nolēma atteikt anulēt ziņas par deklarēto dzīvesvietu *U.F.* un atteikt anulēt ziņas par deklarēto dzīvesvietu *B.F. (lietas 78. – 80.lapa).*

[8.5] 2009.gada 13.oktobrī SIA „Kuldīgas komunālie pakalpojumi" pieņēma lēmumu Nr.04-11/101, ar kuru nolēma atteikt anulēt ziņas par deklarēto dzīvesvietu *J.M.* un atteikt anulēt ziņas par deklarēto dzīvesvietu *R.M. (lietas 75. – 77.lapa).*

[8.6] Nepiekrītot SIA „Kuldīgas komunālie pakalpojumi" 2009.gada 13.oktobra lēmumiem, pieteicējs tos apstrīdēja, iesniedzot sūdzību Kuldīgas novada domē *(lietas 71.lapa).*

[8.7] 2009.gada 26.novembrī Kuldīgas novada dome pieņēma lēmumu „Par SIA „Kuldīgas komunālie pakalpojumi" lēmumiem Nr.04-11/99; 04-11/100; un 04-11/101",

ar kuru nolēma atstāt spēkā apstrīdētos SIA „Kuldīgas komunālie pakalpojumi" 2009.gada 13.oktobra lēmumus *(lietas 67. – 70.lapa).*

[8.8] 2010.gada 22.februārī *U.F.* ir deklarējis dzīvesvietu */adrese/ (lietas 104.lapa).*

[8.9] 2010.gada 6.septembrī *B.F.* ir deklarējusi dzīvesvietu */adrese/ (lietas 105.lapa).*

[8.10] 2011.gada 18.janvārī *R.M.* ir deklarējis dzīvesvietu */adrese/ (lietas 111.lapa).*

[8.11] 2011.gada 18.janvārī *J.M.* ir deklarējis dzīvesvietu */adrese/ (lietas 112.lapa).*

[8.12] *N.V.* 20011.gada 21.janvārī trešajai personai *S.M.* nosūtījis priekšlikumu noslēgt dzīvojamās telpas īres līgumu un brīdinājumu par izlikšanu no dzīvojamā telpas *(lietas 116.- 119.lapa).*

[9] Administratīvā procesa likuma (turpmāk arī – APL) 184.panta pirmajā daļā noteikts, ka pieteikumu var iesniegt par: 1)administratīvā akta izdošanu, atcelšanu (atcelšanu pilnībā vai daļā, arī grozīšanu), spēkā esamību (atzīšanu par spēkā neesošu, atzīšanu par spēku zaudējušu, arī administratīvā akta atzīšanu par spēkā esošu) vai atzīšanu par prettiesisku; 2) (..) ; 3) (..) ; 4) (..).

Tiesa konstatē, ka pieteicēja mērķis, vēršoties iestādē un vēlāk tiesā, ir panākt labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru tiktu anulētas ziņas par pieteicējam piederošajā nekustamajā īpašumā deklarēto personu deklarētās dzīves vietas adresēm.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka pieteicējas pieteikums ir par labvēlīga administratīvā akta izdošanu.

Kā atzīts administratīvo tiesu praksē, prasījums par nelabvēlīga administratīvā akta atcelšanu vai atzīšanu par prettiesisku nav patstāvīgs pieteikuma priekšmets, jo nelabvēlīga administratīvā akta atcelšana pati par sevi nedod pieteicējam labumu, kuru viņš vēlas iegūt. Tādu labumu var dot tikai labvēlīga akta izdošana. Gadījumā, ja tiek pieņemts lēmums par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, iepriekš izdotais atteikums automātiski zaudē spēku. Tādējādi nelabvēlīgais administratīvais akts, ar kuru iestāde atteikusi apmierināt pieteicēja prasījumu, ir vērtējams vienīgi kā lietas iepriekšējās ārpustiesas izskatīšanas rezultāts, proti, priekšnoteikums, lai persona varētu vērsties tiesā ar pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu *(sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 4.janvāra sprieduma lietā*

Nr.SKA-14 17.punktu un 2006.gada 2.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-415 17.punktu).

Ievērojot minēto, tiesa secina, ka tiesai jāvērtē prasījums par labvēlīga administratīvā akta izdošanu – pienākuma uzlikšanu atbildētājai pieņemt pieteicēja prasīto lēmumu.

[10] Pieteicējs tiesas sēdē atteicis no prasījuma daļā par iestādes lēmumā noteikto atteikšanos anulēt ziņas par *U.F., B.F., J.M.* un *R.M.* deklarētajām dzīves vietām pamatojoties uz to, ka šīs personas labprātīgi anulējušas ziņas par savu deklarēto dzīves vietu */adrese/*. Tādējādi tiesa atzīst par nepieciešamu lietā sākotnēji izlemt jautājumu par *U.F., B.F., J.M.* un *R.M.* statusu administratīvajā lietā.

Saskaņā ar Administartīvā procesa likuma 28.panta pirmo daļu par trešo personu administratīvajā procesā var būt privātpersona, kuras tiesības vai tiesiskās intereses attiecīgais administratīvais akts var ierobežot vai kuru var skart tiesas spriedums lietā.

Administartīvā procesa likuma 146.panta pirmajā daļā noteikts, ka, (..) ja lietas izskatīšanas gaitā tiek konstatēts, ka trešās personas statusā lietā pieaicināta (pielaista) persona, kuras tiesības vai tiesiskās intereses tiesas nolēmums attiecīgajā lietā nevar skart, tiesa lemj par trešās personas statusa atņemšanu šai personai.

Tiesa respektējot pieteicēja atteikšanos no prasījuma daļā, noklausījusies procesa dalībnieku, tai skaitā *U.F.* un *J.M.* sniegtos paskaidrojumus šajā sakarā un izvērtējusi lietas materiālos esošās izziņas, kas apliecina, ka *U.F., B.F., J.M.* un *R.M.* pēc pieteikuma iesniegšanas tiesā ir deklarējuši citas dzīves vietas, tiesa atzīst, ka galējais nolēmums lietā nevar ietekmēt šo personu tiesības un tiesiskās intereses.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka nav pamata turpināt uzskatīt *U.F., B.F., J.M.* un *R.M.* par trešajām personām izskatāmajā administratīvajā lietā.

[11] Pieteicējs vēlas, lai tiktu anulētas ziņas par *S.M.* deklarēto dzīvesvietu.

Atbildētājs atteikumu anulēt ziņas par *S.M.* deklarēto dzīvesvietu pamato ar Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 12. panta pirmās daļas 2.punktu, Ministru kabineta 2003.gada 11.februāra noteikumiem Nr. 72 „Kārtība, kādā anulējamas ziņas par deklarēto dzīvesvietu".

Lietā ir strīds par to, vai trešajai personai *S.M.* ir tiesisks pamats būt deklarētai adresē */adrese/*. Proti vai atbildētājs pamatoti ir atteicies anulēt ziņas par trešās personas deklarēto dzīvesvietu.

Tādējādi, ņemot vērā, ka pieteicējs ir prasījis labvēlīga administratīvā akta izdošanu, lietā ir jākonstatē labvēlīga administratīvā akta izdošanas (par trešās personas ziņu par deklarēto dzīvesvietu anulēšanu) priekšnoteikumi.

[12] Pieteicēja prasītais administratīvais akts ir ar divējādu dabu. Attiecībā uz pieteicēju tas ir labvēlīgs administratīvais akts, jo pieteikuma apmierināšanas gadījumā tiktu apmierināts viņa prasījums par ziņu par deklarēto dzīvesvietu anulēšanu attiecībā uz personu, kura deklarēta viņa īpašumā.

Savukārt attiecībā uz personu, par kuru šādas ziņas tiek anulētas, šāds administratīvais akts ir uzskatāms par nelabvēlīgu administratīvo aktu, it sevišķi gadījumos, kad persona nevēlas šādu ziņu anulēšanu.

Ņemot vērā APL noteikto likuma atrunas principu personai nelabvēlīga administratīvā akta izdošanā, secināms, ka ne Dzīvesvietas deklarēšanas likums, kā arī neviens cits normatīvais akts neparedz dzīvesvietas deklarēšanas iestādei tiesības anulēt ziņas par deklarēto dzīvesvietu, ja nav konstatēts kāds no likumā noteiktajiem nosacījumiem ziņu par deklarēto dzīvesvietu anulēšanai. Šādus secinājumus par pareiziem ir atzinis arī Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments savā 2006.gada 10.oktobra spriedumā SKA-311 (*skat. minētā sprieduma 10.punktu*).

Saskaņā ar Dzīvesvietas deklarēšanas likuma *(spēkā kopš spēkā 2003.gada 1.jūlija)* 1.pantu likuma mērķis ir panākt, lai ikviena persona būtu sasniedzama tiesiskajās attiecībās ar valsti un pašvaldību.

Saskaņā ar Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 3.panta pirmo daļu personai ir tiesisks pamats apmesties uz dzīvi noteiktā nekustamā īpašumā, ja tai pieder šis nekustamais īpašums, attiecībā uz to ir noslēgts īres vai nomas līgums vai šā īpašuma lietošanas tiesības tā ieguvusi uz laulības, radniecības, svainības vai cita likumiska vai līgumiska pamata.

Tādējādi tiesisks pamats, lai persona *apmestos uz dzīvi*, kas tiesas ieskatā, ir *uzsāktu dzīvot* noteiktā īpašumā ir 1)attiecīgā nekustamā īpašuma piederība personai; 2) nomas vai īres attiecības; 3)persona attiecīgā īpašuma lietošanas tiesības ir ieguvusi uz laulības, radniecības, svainības vai cita likumiska vai līgumiska pamata.

Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 12.panta pirmā daļa paredz, ka ziņas par deklarēto dzīvesvietu iestāde anulē, ja:

1) dzīvesvietas deklarētājs vai viņa likumiskais pārstāvis, vai dzīvesvietas deklarētāja vai viņa likumiskā pārstāvja pilnvarota persona, deklarējot dzīvesvietu, sniegusi nepatiesas ziņas;

2) attiecīgajai personai nav tiesiska pamata dzīvot deklarētajā dzīvesvietā.

No tiesību normas satura redzams, ka likumdevējs ir devis pilnīgu uzskaitījumu, kādos gadījumos tiek anulētas ziņas par deklarēto dzīvesvietu. Tādējādi apstākļu uzskaitījums, pastāvot kādiem atļauts anulēt ziņas par personas deklarēto dzīves vietu nevar tikt tulkots paplašināti, jo personas tiesības var ierobežot tikai uz likuma pamata.

Tādējādi, lai atbildētājs būtu tiesīgs anulēt personas ziņas par deklarēto dzīvesvietu, ir jākonstatē, ka dzīvesvietas deklarētājs vai viņa pilnvarota persona, deklarējot dzīvesvietu, sniegusi nepatiesas ziņas vai arī attiecīgajai personai nav tiesiska pamata dzīvot deklarētajā dzīvesvietā.

Līdz ar to nepieciešams konstatēt, vai šādi apstākļi pastāv.

Ievērojot minēto, tiesai ir jānoskaidro, kāds bija trešās personas *S.M.* tiesiskais pamats deklarēt savu dzīvesvietu */adrese/*, un vai šis tiesiskais pamats bija zudis uz Lēmuma pieņemšanas brīdi.

[13] Saskaņā ar Dzīvesvietas deklarēšanas likuma Pārejas noteikumu 1.punktu atzīme, kas par personas reģistrāciju dzīvesvietā līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai izdarīta Latvijas pilsoņa pasē, Latvijas nepilsoņa pasē, bezvalstnieka personu apliecinošā dokumentā, bēgļa personu apliecinošā dokumentā vai citā Latvijā derīgā personu apliecinošā dokumentā un reģistrēta Iedzīvotāju reģistrā, uzskatāma par dzīvesvietas pirmreizējo deklarāciju līdz laikam, kad persona deklarē citu dzīvesvietu šajā likumā noteiktajā kārtībā.

Pirms Dzīvesvietas deklarēšanas likuma bija spēkā „Iedzīvotāju pierakstīšanās un izrakstīšanās noteikumi", kas apstiprināti ar Latvijas Republikas Ministru padomes 1993.gada 12.februāra lēmumu Nr.76. To 2.punkts noteica, ka visām personām, kuras dzīvo Latvijas Republikā vai ierodas no citām valstīm uz laiku, ilgāku par trīs mēnešiem, obligāti jāpierakstās dzīvesvietā. Tātad, iepriekš tiesību normās regulētā *pierakstīšana* noteica personas tiesisko pamatu lietot konkrētās dzīvojamās telpas, jeb prezumēja viņam tiesisku pamatu dzīvot deklarētajā dzīvesvietām jo atbilstoši minēto noteikumu 14.punktam, lai personas pierakstītu dzīvojamā telpā, bija vajadzīga dzīvokļa īrnieka vai īpašnieka piekrišana, vai cits tiesisks pamatojums.

Lietā sniedzot liecības, *A.J.* apliecināja trešās personas *S.M.* norādīto, ka *A.J.* piekritusi tam, ka viņas meita trešā persona *S.M.* pēc pārcelšanās no Siguldas uz Kuldīgu pierakstās mātes īpašumā */adrese/ (skat. protokols, lietas 131.lapas otra puse, 129.lapas otra puse).*

Ievērojot to, ka trešā persona *S.M.* dzīvesvietā */adrese/* pierakstīta vēl līdz laikam, kad spēkā stājās Dzīvesvietas deklarēšanas likums, viņas iepriekš veiktā *pierakstīšana* prezumēja tiesisko pamatu *S.M.* lietot konkrētās dzīvojamās telpas jeb prezumēja viņai tiesisku pamatu dzīvot deklarētajā dzīvesvietā *(sal. skat. Krauze R. Par dzīvojamo telpu īri. Likums ar komentāriem. Trešais papildinātais izdevums. Tiesu namu aģentūra, Rīga, 2006, 43.lpp.).* Pie kam, kā izriet no lietas materiāliem, strīds par to, vai trešajai personai *S.M.* ir tiesisks pamats dzīvot un būt deklarētai adresē */adrese/*, pacēlies tikai pēc nekustamā īpašuma īpašnieku maiņas, proti, tad, kad īpašumu, kurā deklarēta trešās personas dzīves vieta, īpašumā ieguva pieteicējs.

Lietā nav nekādi pierādījumi tam, ka *A.J.* būtu iebildusi pret faktu, ka *S.M.* ilgstoši turpina izmantot kā savu un savas ģimenes dzīvesvietu un kā deklarētās dzīves vietas adresi īpašuma */adrese/*, adresi. Pārliecinošus pierādījumus fakta, ka ar meitu *S.M.* bijusi noruna, ka meita *S.M.* pārceļas uz dzīvi pie mātes *A.J.* uz laiku, kamēr pati iegādāsies dzīvokli, lietas materiāli nesatur. Liecinieces norādīto, ka bijusi noruna ar trešo personu *S.M.*, ka viņa pierakstās pie mātes *A.J.* "uz pagaidu", tiesa, apstākļos, kad starp meitu un māti pastāv nesaskaņas nekustamā īpašuma sakarā, neatzīst par absolūti ticamu. Pie kam liecinieces liecībai par šo faktu trūkst konkrētības, un tiesa arī nav konstatējusi pierādījumus tam, ka *S.M.* dzīvokli vispār būtu iegādājusies.

Ievērojot minēto, tiesai nav pamata atzīt, ka trešā persona reģistrējot dzīves vietu, būtu sniegusi nepatiesas ziņas vai dzīvot nekustamajā īpašumā */adrese/*, būtu uzsākusi un līdz šim būtu tur dzīvojusi bez tiesiska pamata.

[14] Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 6.pants nosaka personas pienākumu deklarēt savu dzīvesvietu, lai atbilstoši likuma 1.pantā noteiktajam likuma mērķim persona būtu sasniedzama tiesiskajās attiecībās ar valsti un pašvaldību.

Kā tiesa spriedumā norādījusi iepriekš, likums paredz nosacījumus, pie kādiem persona var deklarēt noteiktu dzīvesvietu un pie kādiem personas dzīvesvieta atzīstama par deklarēto dzīvesvietu.

Savukārt, saskaņā ar minētā likuma 4.pantu dzīvesvietas maiņas gadījumā attiecīgās personas pienākums ir mēneša laikā, kopš tā pastāvīgi dzīvo jaunajā dzīvesvietā, deklarēt to dzīvesvietas deklarēšanas iestādē.

[15] No trešās personas *S.M.* sniegtajiem paskaidrojumiem tiesas sēdē izriet, ka adresē, kurā ir deklarēta viņas dzīves vieta, trešā persona dzīvo, un dzīves vietu viņa

nav mainījusi. Darba specifikas dēļ, tai skaitā sakarā ar nakts maiņām, nereti viņa dzīves vietā neuzturas.

Trešās personas *S.M.* darba specifiku apliecina Kuldīgas novada pašvaldības aģentūras „*/Nosaukums/*" izziņa, kurā, citstarp, norādīts, ka *S.M.* saskaņā ar amata aprakstu dežūrē pasākumos (..), kas notiek līdz par 5.00 no rīta, kā arī aizvieto KKC administratorus – dežurantus (darba laiks darba dienās no 18.00 līdz 9.00, sestdienās, svētdienās un svētku dienās no 9.00 līdz 9.00 pēc grafika to atvaļinājumu vai slimības lakā *(lietas 49.lapa).* Lieciniece *A.J.* tiesas sēdē liecināja *"Viņa nedēļā 1–2 reizes atnāk. (..). Pagājušo nedēļu, 3 dienas mājās, pārējās visas nav" (skat. protokolu, lietas 132..lapas otra puse). S.M.* darba kolēģes *L.C., D.Z., L.S.* rakstveidā apliecinājušas, ka *S.M.* pēc dežūrām pasākumos vedušas uz mājām */adrese/ (lietas 45.- 47.lapa),* kaimiņiene *Ī.Ķ.* rakstiski apliecinājusi, ka *S.M.* daudzus gadus staigā garām *Ī.Ķ.* mājām uz savām mājām */adrese/ (lietas 48.lapa). Tiesai nav pamata šos pierādījumus neatzīt par ticamiem. Uz apstākļiem, kas dotu pamatu apšaubīt L.C., D.Z., L.Z.* un *Ī.Ķ.* sniegto ziņu ticamību nav norādījis arī pieteicējs.

A.J., tiesas sēdē liecinot *„(..) Ja vēstule ir ienākusi pastkastītē, tad tā tur arī ir . Es viņas neņemu ārā. Man tās nevajag" (skat. lietas 132.lapas otra puse)* apliecināja, ka korespondenci, kura sūtīta trešajai *S.M.*, no pastkastītes izņem pati *S.M.*, tādējādi apliecinot iestādes, kā arī *S.M.* paskaidroto, no kā izriet, ka trešā persona *S.M.* deklarētajā dzīves vietā ir sasniedzama.

Tiesa atzīst, ka minētie pierādījumi kopsakarā apliecina faktu, ka trešā persona deklarētās dzīves vietas adresē dzīvo, un deklarētā adrese pilda tai paredzēto funkciju saziņai tiesiskajās attiecībās ar valsti.

[16] Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 6.panta ceturtajā daļā noteikts, ka dzīvesvietas deklarēšanas pienākums ir izpildīts, ja dzīvesvietas deklarētājs iesniedzis dzīvesvietas deklarēšanas iestādei šajā likumā noteiktajā kārtībā aizpildītu un parakstītu dzīvesvietas deklarēšanas veidlapu.

Ievērojot iepriekš minēto, secināms, ka dzīvesvietas deklarēšanā galvenais akcents tiek likts uz pašas personas iniciatīvu, deklarējot savu dzīvesvietu, kā arī personas aktīvu rīcību – deklarācijas iesniegšanu.

Šāds secinājums izdarāms arī vadoties no Dzīvesvietas deklarēšanas likumprojekta anotācijā minētā, ka iepriekšējais tiesiskais regulējums – ar Ministru Padomes 1993.gada 13.aprīļa lēmumu Nr.186 apstiprinātie „Iedzīvotāju pierakstīšanas un izrakstīšanas noteikumi" – neatbilst Eiropas valstu personas dzīvesvietas reģistrācijas

sistēmu pamatnostādnēm, cita starpā personas dzīvesvietas reģistrācijā galveno akcentu liekot uz administratīviem piespiedu pasākumiem, nevis personas pašas iniciatīvu un atbildību (*skat. http://www.saeima.lv/bin/lasa?LP0686_0*).

Līdz ar to, piemērojot Dzīvesvietas deklarēšanas likumu, ir jāņem vērā likumdevēja mērķis dzīvesvietas deklarēšanā būtiskāko lomu piešķirt pašas personas iniciatīvai.

Ziņu anulēšana par deklarēto dzīvesvietu nav izmantojama, lai risinātu jautājumu par personas tiesībām dzīvot kādās dzīvojamās telpās vai mantisko attiecību noskaidrošanai.

[17] Ievērojot visu iepriekš minēto, kā arī to, ka lietā nav pierādījumu par to, ka līdz nekustamā īpašuma īpašnieka maiņai trešajai personai *S.M.* nekustamajā īpašumā, kurā deklarēta viņas dzīves vieta, nebūtu bijis tiesisks pamats dzīvot un būt deklarētai, tā kā nav iegūti pierādījumi tam, ka *S.M.* pastāvīgi dzīvotu kur citur, ka viņa deklarētajā adresē nebūtu sasniedzama attiecībās ar valsti, un ka pastāvētu apstākļi, kuru dēļ *S.M.* iestātos pienākums likumā noteiktā kārtībā deklarēt jaunu dzīves vietu, kā arī ņemot vērā, ka īpašuma tiesību maiņu pašu par sevi likumdevējs nav atzinis par apstākli, kas dotu tiesības īpašuma ieguvējam prasīt anulēt ziņas par deklarētajām personām iegūtajā īpašumā, tiesa atzīst, ka lietā nepastāv apstākļi, kas būtu pamats pieteicēja tiesību atzīšanai uz labvēlīga administratīvā akta izdošanu.

Kā to norādījis arī Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments, dzīvokļa īpašniekam nav tiesisku šķēršļu lūgt anulēt ziņas par citas personas deklarēto dzīvesvietu, pamatojoties uz Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 12.panta pirmās daļas 2.punktu, ja tiktu atzīts, ka šai personai nav tiesiska pamata dzīvot deklarētajā dzīvesvietā. Taču jautājums par to, vai personai ir tiesisks pamats dzīvot deklarētajā dzīvesvietā, ir risināms civilprocesuālā kārtībā vispārējās jurisdikcijas tiesā *(skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta sprieduma lietā Nr.SKA-311/2006 13.punktu).*

Kaut arī pieteicējs nevēlas atzīt, ka pastāv strīds par tiesisko pamatu trešajai personai dzīvot deklarētajā dzīves vietā, tiesa, noklausoties pieteicēja pārstāvja sniegtos paskaidrojumus kopsakarā ar trešās personas nostāju šajā jautājumā uzskata, ka strīds par šo apstākli pastāv.

[18] Pieteicēja pārstāvis apliecināja, ka pieteicējs nav vērsies vispārējās jurisdikcijas tiesā ar civilprasību īpašuma lietošanas vai īres attiecību sakarā. Arī pēc

pieteicēja rakstveidā piedāvātā īres līguma pagaidām vienošanās starp pieteicēju un trešo personu nav panākta.

Pastāvot šiem un pārējiem spriedumā iepriekš konstatētajiem apstākļiem un izdarītajiem secinājumiem, tiesai nav pamata uzskatīt, ka trešajai personai *S.M.* uz Lēmuma pieņemšanas brīdi, kā arī šobrīd būtu zudis tiesiskais pamats dzīvot deklarētajā dzīves vietā.

[19] Līdz ar to, pamatojoties uz Dīvesvietas deklarēšanas likuma 12.panta pirmo daļu tiesa secina, ka iestādes atteikums - Lēmums anulēt deklarēto dzīvesvietu trešajai personai *S.M.* ir tiesisks un pamatots, un tiesai nav tiesiska pamata pieteicējam labvēlīga administratīvā akta izdošanai, tādējādi pieteikums daļā par labvēlīga administratīvā akta izdošanu par deklarētās dzīves vietas anulēšanu attiecībā uz *S.M.* ir noraidāms.

[20] Pieteicējs atteicies no pieteikuma daļā par labvēlīga administratīvā akta izdošanu par deklarētās dzīves vietas anulēšanu attiecībā uz *U.F., B.F., J.M.* un *R.M.*. Ievērojot minēto tiesvedība šajā pieteikuma daļā ir izbeidzama.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 146.panta pirmo daļu, 246.-251.pantu, 289.-291.pantu, 282.panta 4.punktu Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

Atņemt trešo personu statusu *U.F., B.F., J.M.* un *R.M.*.

Tiesas nolēmumu šajā daļā var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot blakus sūdzību Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā.

Noraidīt *N.V.* pieteikuma par Kuldīgas novada domes 2009.gada 26.novembra lēmuma „Par SIA „Kuldīgas komunālie pakalpojumi" lēmumiem Nr.04-11/99; 04-11/100; un 04-11/101" atcelšanu un labvēlīga administratīvā akta izdošanu par deklarētās dzīves vietas anulēšanu attiecībā uz *S.M.*

Izbeigt tiesvedību pēc *N.V.* pieteikuma par Kuldīgas novada domes 2009.gada 26.novembra lēmuma „Par SIA „Kuldīgas komunālie pakalpojumi" lēmumiem Nr.04-11/99; 04-11/100; un 04-11/101" atcelšanu un labvēlīga administratīvā akta izdošanu par deklarētās dzīves vietas anulēšanu attiecībā uz *U.F.*, *B.F.*, *J.M.* un *R.M.*

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā.

Tiesnese /personiskais paraksts/ S.Sērdiene

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese_____S.Sērdiene
Liepājā, 2011.gada 23.februārī.